

ՅՈՒՑԱԿ ԶԵՆՈՒԳՐՈՅ ԹԱՒԻԻԶԻ

Բ.

Յոցական ձևադրաց Առաջնորդարանին թուարկի:

Յ.

Ժ Ո Ղ Ո Վ Յ Ո Ւ

?

ԹՈՂՈՒԹ 215, առանց հաշուելու սկզբին և վերջին մէջ մէկ թնթի մագաղաթ հին նրկաթագիր անտարանի մագորդը: — ՄԾԹՈՒԹԻՆԻ 20X14,5X4,5 սմ.: — ԳՐՈՒԹԻՆԻ նրկաքն, իւրաքանչիւրը 17X5 սմ.: — ԳԻՐ՝ Նօսր. Թանազ սև. վնթնազնը կարծր ասանց զարդ. տող 28—32: — ԴՈՒԹ՝ Թուղ: — ՎԱՂՄ՝ կաշեպատ տակտակ: — ՎԱԳՄԱՄԱՆԻ տղ տղ թերթ է ինկած, գրութիւնը թել խաւնակ: — ԴԱՍԱԿ ԹՈՂՈՒԹ, լուսանցագար և զարդագիր վան: — ԳՐԻՉ ԵՆ ԱՆՍՈՅԹ. Թուական ԳԻՏ — 1391 Թուին յոտոյ և 1703ԻՆ առաջ:

Զեռագիրը կը պարունակէ. 1. Աւետեաց վրայ Անկնանի դրուածքը՝ օտար գրչէ, որուն վերջէ յիշատակարանը տես աակը. էջ 1ա—բ (հրատվի պատուած). 2. Մեկնութիւն Աւետարանի. Հասարակ ձեռամբ Միկիմար քահանայի. առաջին երեսը կորուած հանուակ է. էջ 2ա—68բ: 3. Հուսաքուսն մեկնութեան Ստղծման. էջ 69ա—119ա (առաջին թերթը պատուած): 4. Երազիւքայ մեկնութիւն ի լուսարք բանից և արդիւնական վազմի. Թահանու որոտեկոյ Հուսաքեւլ աշխատասիրութեամբ Գրկգորի աշակերտի նորին շնորհալից վազմի. (Եսայի մարգարէի մեկնութիւն է, վերջը կիտակ թողուած). էջ 119բ—160ա և 5. Աստուածայեան մայր քրի իմ յայն դուռն աւար մեծի (Տաղ է Եովհաննէսի). էջ 160ա: 6. Նս պաղատիմ առ զէջ Հայր (Տաղ է Գրիգորի). էջ 160բ (5 և 6 օտար գրչէ): 7. Յարարածոց բան Համառու (Համառու մեկն. ծննդոց) էջ 161ա—174ա (հրատ). 8. Նս. Որդէս որէն է Հայր մշտաշարժ զարվ Չերմութեամբ էջ 174ա—բ: 9. Նս. Դաղումն եւ արտաքուսն ըմբան զիս հարկարուպ. զհարց. ճառեկոց. էջ 174բ—175ա: 10. Նս. Որք միշտ բաղձանս ունին առուածակութիւնս բանի. էջ 175ա—բ: 11. Վս էր կոչի նոր կիսակի եւ կրկնյ զարդի. էջ 175բ—178բ: 12. Վարդան վրդայտի արարեալ վս մահուան քհնից. ի բանն որ առն աւար իմ որպէս Հայանի անցին... էջ 179ա—180բ (հրատ). 13. Տեսիլ սրբոյն յահառու ազիտարանին աստուածայանի ողբոս զարժուտան... էջ 181ա—183բ (պղ. գրչէ): 14. Ժողովուսն մեկնութեան սրբոյ աւետարանին որ ըստ Մատթեոսի... Ներսիսի Հայոց կաթմազիտի ի ինչոյ նորին եղբար Գրիգորիսի վերագիրողի Հայոց. էջ 184ա—213բ (հրատ). 15... ի հուրե նր. որպէս զհար մարտանանն. ար. զանդան ըր կործանեցին (իր պահպանակ գրուած քարոզ ըր, բողոքի, Բ. սիւնակին կէտէն կորուած). էջ 214ա—215բ:

ՅԵՐԱՍԱԿՈՒԹԻՒՆԵՐ. էջ 1բ. ուլ որ քրիկս յիշէ նայ ձեռամբ յահանե մեղադրութի սրբի արձայեի ուլ որ զարմին պարգեւէ նայ հարաբարաստին

ասնուց ի քնե եւ նմոյ փառք յախտան զախտեկոց ամեն:

էջ 68բ (Յերասակոսն հեղինակ մեկնութեան Աւետարանի). (Արք եւ վերջին սպասուող բանին. եւ արուպ բանասիրաց մի՞՞ քհյ՛ որ միայն անտամբ եւ ոչ արեւմեց տեղեղ մտք եւ արարել իզուռս նեռաւարկեց յայտ զմ տեսան, ոչ աւերի Հոգայեայ, այլ ճշտունն հեռեւեալ Արք և դիտանցուր. նր ի քարոզոս բան. եւ ի կը դառցայ եւ ի բնմապաշխ: Ոչ գիտնոց վնն այլ վն ժանկոց իմոյ իւրջողացոց. եւ արք Թուպեա իմաստեցոյ յայանի և այս ան բայց յիշէ աստանելի կրք. Եւլ եկն. վն ապուսմ զթերին թուգ եւ զուերթն կշեւէ. եւ սխալանայ ներել ժմանաւանդ ուղղ մտք ընթեւանուլ ընդ որ եւ հայցեմ. որք պատահիք. մազթել առ մրաւարն նս. թերեւս ինքն մասն ինչ ի սրբանուր աղթից ձեռաց. ի շաբաուրի հոգեւ եւ սրբեցէ զազա հուռ մեղք մեռելոյ. եւ ապանեցէ ի կուտակից պղծոյս եւ արժանացուցէ յետին մշակոյն: Արք եղև. զբա. Համառու բանից քարոզ. է թուր հայոց. պի. առ. առ արդիւնաբան հարկոցի գրկգորի Որ եւ այս ի նորին նշուլից շնորհաց աւելու գծաղբեր. առ ի յիշատակ առ յարպ կեղեց մանկոց եկեղեցեացոց Հայաս. ԱՄ. Որք զարգարեք գրեթից զակառ յիշատակի մը ի վէջ զբայ. զի եւ զաք յիշեալ ինչի եւ աէ. որ եւ զվ ապուսմ. ոչ թղլը զակառ յիշատակ մը թուգեւ ընթե արժանի զք եւ մեղ ընդ մեղ ինք հասուել մասին սրբոյն ի զն յն ի մը ար եւ նէ՛՛՛՛ յախտանու Անն: էջ 80ա (օտար գրչէ). նս զարմի այլ սիւննին հոգոյն եւ շնորհոց զայս զերեւ. եւ մէկ աղէկ գիրք մի ալ ինն անտարան ասեփանու զարշալոցորն. նս լուս առուրէ զիւր հոգին եւ ծնաւցան. հոգին. եւ թուգ զիւրեանց մեղքն ամեն հայր.

էջ 118բ (Յերասակոսն Մեկնութեան Ստղծմանց). Ուտար եւ այս առաւել մեկնութի աղջմութ. ընդ նախատեսել մրգէին յետայոց զիցի. իրք զիւրին լուսոյ մարգար. ի գանձարան Եսիւնեց մանկոց վերնայն սիւնի. արկցի. իսկ թէ գառա ի անս ինչ արժանի. ան շնորհ մասուցի. եւ պահան մարտ փորքըն զալ անօթոյ ներեցի. որ եւ կարդալուսն սիրով թեւին լցի. եւ աւերին կշեւեցի. եւ ուղղեալք հրկուրէ ապուսմ նշարք մեղք մաղթմանց սրբունի մեղ պարգեւեցի. թերեւս բուծեցի. շարս. ներեալ. եւ փառեալ վիտաւր մարմնոյ. եւ սրբեցի ինչք վառանգար ուղջոյ. ընդ որս եւ երկոս երկուսի վառանգարն ինց ինց. Երասակոսն որոտեկոյ անհուրէ կեղից. որ նախ երկոց անց փոքր առ ցանկալն իւր ըն. եւ զմեղ արք թուգալ. կամ արարուտակ ի մէջ յարմարիւ շարք. բաղձապոյտ արեւ. աստիս կահակց. անփորձելի. եւ անհուս նաւատար. որ եւ ոչ ակառ միտթարուի վարկոց. Հասարան նր որոյ լամբ եւ արտեցոյ որ ք եւ յետոյ զարեկոյ. եւ այսմ պատն. է մեր զգրեւելոց. կմ ծղլ աշակերտաց. կմ ժակիս գաւառեց յարսմ ապառախեալ հնից զբաց կրկին խարազ անուանեալ աղան. կործանեցին զերկերո հայասանից. զկրպ. զպարեց. եւ զալս բազայն. Զմանս ի առք արկին եւ ի հուր. զիւրն զերկ վարեցին. եւ Մեղայեան ի սուլոյ ընթեան. եւ բոզ ընթ աւերեցան. յարսմ ամբ եր թեւն հայոց. պղ. եւ մեք

Զեապիրա կը պարունակէ 1. Ի Ղւչկ (== Ղուկասա) զիցոյ հաւարունն բանից. Է. շարագջ յոյժ Ի վիժ մեկ. (= Ի Մատթեոսի մկեղեցիներն), աշակերտի մեծի գրիգորի: Աբհնեալ էնն անն, էկց: Ամնայոյ դը որ ծղլ և յաճայն ուսումն... էլ 1—151: Գրուածիս հերեմակն և Գրիգորի աշակերտ Մատթեոս, պի — 1391 թուէն: 2. Թուղթ սահկանսի սինեայց երկնայտարի և իմաստասիրի պատասխանի թղթոյն Կերմանոսի պատրիարքի Կոստանդինուպոլսի: էլ 155—183: 3. Պատասխանից թղթոյն արապիկի կամ էլ 184—5 գրուած ընդարձակ խորագրով՝ Մոսիս վարդապետի Եզնկացոյ գրեալ պատասխանի ի արապիկոյ ա. հատուածն ել երէց Գրիգոր: էլ 183—227: 4. Նոր իբր յառկան «վկայութիւնք վասն Եննդեան քի և Արտութեան» և որիք զանազան վիճելն ինդիքում վայ: էլ 227—267: 5. Երատ ա. ուղղափառ հաստացեալ հայոց Ա. արխանջապետ շարեզք և արաբիքոն կամք. որով խնայարեալ յանդգնին: և պետեա և. ապի սպգի իրա շարդոն ի որ խորհուրդ Արտութեան... Եթէր ինդիքներու վայ վիճարարութիւն կամօրիտու դեմ: էլ 268—302: 6. Վանական վարդապետի սասցեալ բան հաստատել: Կենտարբուն որ աւետարանն զժադեսո զմեր աւարքեան: էլ 302—307: 7. Ալ բան վնասակարն վարդապետ գրեալ: Ձինը և ճրարաւուցին լուծանելն: էլ 308: 8. Քրիստոս զհիկեղեցական ստորձանն որպէս եցոյց և յորմա՞ տեղ: էլ 308—310: 9. Միշտ կամի՞ գիտակ զլ զնկ ճոր իրաց եղելոց: էլ 310—312: 10. Եւ զայս և գիտն ի մեր ժամանակ (ճոր գրէ՞ յաւեւորանք): էլ 312—314: 11. Աւեմանը գժօվարիմաց բանիցն որ աւարին: էլ 315—338: 12. Գրիգորի պատման համայն սասցեալ, աւգիստ սծ. մեր էլ 345—310: 14. Պատմութիւն մարիամա մագդղեանացոյն: Սը աղբիւրն քի մարիամ էր ի սահմանացն: էլ 347—356: 15. Պատմութիւն վնասարդ գտաստին այ. Յաշխակն իսպանից այր մի անն աղք... էլ 356—359: 16. Պատմութիւն մի որմանութեան Այ. Յաշխակն հայոց մեծեց այր անն աղքատ... էլ 359—360 (վերջ կիսատ): 17. (Կողմ վայ) Օրհնեմը զբրիգ շնորհի հոգւոյդ (ապղ): Վերին 14—16 նոր ձևաքէ մը, իսկ 17 բարբոսի նոր գրէ՞:

ՅԵՆԱՍՏԱՆԻ ԹԻՒՆԻՆԷ, էլ 151. Արց ևս վերինն սպասարոց... (Աւետարանի Մեկնութեան յիշատակարանն Է՛ հեղինակին կողմէն գրուած և նոյն է բարբոսին, Զեա. 8, էլ 68ր գրուած յիշատակարանին հետ, աւտի աւելորդ և երկրորդ անգամ մէլ բերել):

էլ 162 (ասոր տակ արապագրէն աւելցուած), փառք ամենանը երբորտեմէ՛ հօր ևս որդի և հոգոյն որդի յաւանան անն: Արց գրեալ ևս գիրքս այս: որ կոչէ քարոզիչը: Ի թվին հայոց ուղբ. և փեարգարի է. որն երկուշարթի. աւարտեալ: Ի մայրաքաղաքն իսկ ընդ հոգանեալ ևս նոստանին հոգիալացոյ

եկեղեցոյ ի Թագաւորութե՛ն: Երբորք Ձեկմանտին Ի վայելում Եջ օգնեալ արապն զհամայնին. որդի զիբ բան մարտարն: Արց անկեալ արայտ՝ զանիւնն: անանդ որ հանդիպիք անա կարգալով կամ յորիակելով. մի մասանայց յիշել մեկ հայր մեկը զանդիտան զգրելն: զգրիցք սոմամարտարն և քննարկ ևս զայլ ամ որեան մարտարն. և նն զիշտոյ յիշէ իւր մրտանգամ զայտանան անն: Հայր մեր, Ը (պարտե նշանագիր մը)՝ 1614, ք. եւ. ԺԺ. գ. յ. յ. (վերջին ծանկագիր է ևս կը կարգադատի Գրիգոր իբր ք. եւ. = 5000 ր, ԺԺ = 20 = Ի, գ. յ. = 600 ա, եւ. = 6000 = ր):

Նոյն, էլ. — Թիւն աճի. յաւլն ամոյ նճուալ գրիգորն: Թիւն աճիք, նոյնմեր ամոյ, է՛ որն ուրբաթ ծնու. զանիւն յարդոյն. Թիւն աճի յաւլնայն ամոյ իր որն ծնու եղեկիտն: փառք քնի ա. երբան որ կարգ է ի քարանոց որդե, արբուհամու. յարեցանել, ծնանս ի՞ շատեղ ոչին:

էլ 163 (պլ գրէ՛) Գահութի՛ն ևս զատի ևս փառք եւս՛ի՛ք իճնեղայնի այնութի՛ն յարակոյն երբորգականի անձնաւորութի՛ն ևս արականի նծուէ՛ք հօր որդի ևս հոգոյն որդի ծնողի ևս ծնեկեցոյ ևս քննողի ի նայնոց եւս՛ի՛ք համայնաց ևս համայնոց ևս համայնոց ի հանուրք պարտանց ևս ընտելց ստեղծուածն իման՛լնայ ևս զզանից նիւթակնաց սուրբիցն ևս հան նիւթոց հարեկց սեւեց անցելով ամանակա ևս միտնով բանին նշ ընդ մարգարէն ընուրթին հաւր անայնին ի ձեռն էակնին իւրոյ ևս ի հոգւոյն մը. Է՛հէջ ընթացմամբ ճանապարհանոյն ի սնոտ ամ հաստացելոց զնոյն սիրուն վատեալ: Ե՛ն ամենից նուստ զպաւստ ժողջարպետն բարբաղացոյ ի սէր անայնի մտանուն այն վարդապետի՛ն. ևս շահաւոր առ ի՛ք պարտաւոր ևս պատմաւ արքայաւորն սասցայ այն քարոզիչըս հալով արգեանոց ինց որքան կենդանի իմ վայելում ևս յնա ինց կանկոյն յաշխակէս յիշատակ որդի նախակայնի այլ մէ մ. ինչալ լուծի մէ կըսայց ևս մէ ապ ընտանեաց սմ մը հանէ զայն ի գտանէ՛ որդի նախակայնի պատմին ընդ յաւայն առցն ևս երեք թիւ զպարտասոց նպոյն ներքայ ինի ևս զպատասխան ա՛ն ինձ սեւ երես զան կարգապոյցն ևս վայելոցն ևս ինամով պահոյն նիճեալ լինին յայ ևս նմ քրք. նի՛ ըսց ժամանը հայոցն զի ո՛րք վայելէք անմիտ զերցս յեղեկից ի մարբախլ յաղթն մեր անձամբն զանարտ արքան մերայն անուամբ կոչմով վարդապետ բայց արքանմբ միտան հեացեալ ըստ մարգարէին. ևս զհամ իմ զհանգուցեալ միտայն զամ հանտանն ահիւ որ կը արժանուկալ նից երկնանայ. ևս միւս հոգ ծնողն իմ զպահան. ևս զպետրոս ահիւ եղիկակապոյն որ էին սաստընորք մը ձեւտան նախակայնին ևս համարակ անմարդ կըսելն իմ զմարտիկալ վարդապետն որ է տեղնալ շարիցի: Գարնեալ յիշեցէք զմարտարք մեծոցն իմ, զհանգուցեալ ներտան. ևս զմարն իմ սասնէ ևս հօր երբայն հանգուցեալ զսեր մարտարն ևս մարտարն ևս զպետրոս ևս հոգն իմ հանգուցեալ ըստ

Է՛ նախորդի և գուցէ Ը — իբր ԸՈՈՈ բառի հոմանուածութեալ:

ներք կարմիր, կարայտ կամ աղուսագին: Յոզ 19. — Կոնի՞ք քարմազակա թուղթ. — ԿԱԶՄ՝ կաշեպատ նաստ տակտակէ: — ԿԱՅԳԱՄԱՆԱԻ լաւ: — ԴԱՅԱԿՆ ԹՈՒՂԻՔ շկալ: — ԼՈՒՍԱՆՆԱԶԱՐԱՐԻ, խրատ և վարպետք խնարքի եւ մեղակ գործ: — ԿՈՒՅՑ Թուլամանե քահանայ տղա անուսնօք. թուական ռիճէ — 1668 թուէն զաւական առաջ:

Ժողովածո՞ք բովանդակութիւնն է. 1. Յազանս մինչեւ է ի ջրհեղեղ ամբ սկսիք. (Ժամանակագրական տեղեկութիւններ). էջ 1ա: 2. Արդ զաւանդելոց ժամանակաց եւ զեղիւթութիւն իրացն որ է նոյ. ի Տրաքսոն ճառեանս զասնելով... (Գրեցաւ իմեն Լայոց, Քրիստոնէից, Ալլադդեան եւ նեւրոն ապագայ զարեւու մէջ). էջ 2ա—16բ: 3. Մեկնութիւն տերուսական արթիւթցն... Լայր մեր որ սերբիւն ես... էջ 16բ—31բ: 4. Մարգի վարդապետի ասացեալ յորդ. Մեծ են Հուսուտք, եղբարք, մեծ եւ ահաւոր. էջ 31բ—38ա: 5. Կուրին Մարգի վարդապետի ասացեալ. իսկ զեղեղ մարդոյ ոչ որ կարէ հնազան(ք)ել. էջ 38բ—42ա: 6. Կորին Մարգի վարդապետի ասացեալ. Բարկացոյն զձ անսուչէ զած. էջ 42բ—44բ: 7. Կորին Մարգի վարդապետի ասացեալ յորդ. լուրն մին այ զինչ ասեր առ մեղուցեալ. էջ 44բ—47բ: 8. Աբ հօրն նեղոյի յաղագ ը. իորհրդոյ. առաջինն զն որովամուտիւն. որ մայր է ամ մեղաց. Սկիզբն պտղաբերութեան ծաղիկ է. էջ 47բ—50ա: 9. Վասն պուշկութեան Աբ հօրն նեղոյի. Ջգառութիւն ծնանի գեոճկալութիւն. էջ 50ա—53ա: 10. Կորին որ հօ(ր)ն նեղոյի վասն արծաթսիրութեան. Արծաթսիրութիւն է արծաթ ամ շարեաց. էջ 53բ—55ա: 11. Երազք հոգեշաճք վն զըման արտասուց ասացեալ անանիայի որ եւ ընտրեալ վրդպոր... Ով անտեր սիրելն եղբարայ. էջ 55ա—70բ: 12. Գրիգորի եռամեծի քաջ հաւեանորի աշտարակ յահանու քարոզ վն որդին գրիգորի լուսաւորին... Առաջեան հեթանոսաց եւ զարգն աշխարհի էջ 70բ—85ա: 13. Կորին բզ. գրիգորի. քրջ. զձ. հարցանելի է թէ վասն եր կոչել լուսաւորիչ եւ գիտ(ել)ն է թէ Լուսաւորիչ կոչել գրիգորիս զն բազում պատճառի. էջ 85բ—94ա: 14. Կորին գրիգորի եռամեծի եւ քաջ հաւեանորի... Բարոզ այ արջիկից ի բունն զուկառու. յամ ժամ պարտ է յարջոս կալ. էջ 94բ—105ա: 15. Գեարդոյ բան ի սիրոյս ի քարոզ ի բունն որ սակ առատարանն. Արթուն կայեղ եւ յամ ժամ... էջ 105բ—114ա: 16. Վս սիրո պատուիրանացն այ. լուսաւոր զբանն կենաց. էջ 114բ—117ա: 17. Փառք այ ծածկեն զասուս, վասք թագաւորին պատուին զհրամանս (զն առակի Սողոմոնի). էջ 117ա—120ա: 18. Վասն արթիկից որ ստենն. Եամենայ ժամ արհնել զած եւ յաղթիս յինչէլ արժէ ե. էջ 120ա—124բ: 19. Վասն մկրտութեան քրիստոնէից իրաւք. վասնորայ պարտ է մեզ համեմտել աբելսկաւ. էջ 125ա—127բ: 20. Երազք վասն ապաշխարութեան. եւ արք եկալք ամ հուսաւորացն այ եւ բարձրակայն... էջ 127բ—130բ: 21. Պատմութիւն Յովնատափո թագաւորին եւ զարքանու ճքնաւորին (համառու խմբագր.) էջ 131ա—176բ: 22. Ա-

ղաթք որ վարդն բնեկի ասացեալ զն զըման արտասուց եւ արդ որ իմ յս քս. էջ 176բ—181ա: 23. Կորին որ վարդ ասացեալ արք. Յր ան իմ յս քս. եւ այսժ՞ ամթթարի եմ. էջ 181ա—184ա: 24. Թահանու քահանայի ասացեալ արք. Աննն իմ տառապելոյ եւ գերեալ ի սասանայն. էջ 184ա—188ա: 25. Ենտուեք լոյս եւ զոյտացողիչ ընտելեան լուսոյ. միանին որդի այ յս քս հօր քուն արարչացի. էջ 188ա—190ա: 26. Յրն մեր յս քս յայժամ զայլ ի գալիլեան առ յովանենս ի մկրտել (զխնացաի եւն կախարական գիր): էջ 190ա—բ:

ՅԵՒՆԸՍԱԿԱՅԻՐՈՒԹԻՒՆԻ. էջ 1բ (օտար գրէէ). Ես առգրեան(ա)լս եւ թարմատք. նուստս գրելէ մնաս ոչբար. զինչ ազակեմ ուրբարար. եւ զաղաւսիմ առարարաւ. յինչ աղաւթ զինչ իտք առ սկզբեցն իմանալ հայր. զինն ընկալել եւ հայտարար. եւ մեզ զթոյ ախտաւորաւ. ի մեզ եւ մեզ որ հաւատար. Բնից փառք որ զայս մեզ արար. թէ զմեզք ազլէն լինի յեւջ (ճար):

Անք (օտար գրէէ). 1865. Եւ զնս զվանահայրս նր Կոնիայիցն վանից զամբայ զեմբարձր վրդպոս անտանեաց յինչի աղաւսիմ:

էջ 31ա—բ (բան գրէէ). Ուսոյ եւ ինձ քն թողլէ իմոց պարտադանաց. եւ թեպ ինձ զպարտա իմ զայժ անթիւս եւ որբունս բազմապատկն ոգոյս վանեա մեղաւոր գրէի եւ կարգապահ եւ լուրաց սորոյ ամեն. եւ կարգապահաց եւ լուրացք հնաբար ամեն ընդ Ենի յիշեալ զթմայլ շքոյս եւ զննաքս մեր է թողլէն մեզաց եւ յեւջացք եւ յեւջուցս ողբով քն նն մեր ամեն:

էջ 37բ—38ա. զմեզուր զանորժան գրէլս զովանէս անուամբ միայն շքոյս ի նր յալթիս մեր. միով մէ ողբմունս: յեւջման արժանի արէք:

էջ 42ա. Յնչեա զմեզուր զնոցս միով մէ ողբմունց եւ յեւջուցք եւ յեւջուցից ողբով քն որդին նոյ յաւարտ ասելչ ամենն:

էջ 68բ—65ա (օտար գրէէ, Կոտարգիբ, ասորին լուսաւորեցիւր) Յնչեքք էք քն եւ նմ ողբով ասացէ՛ք ասացելի գրքեւ. բարեգրանս անուստեր մկրտին, եւ մնացն նմառարին, եւ կուլումն եւ առաջինն եւ եղբարն կիրակոսին, զաղաւթն ուսգիտին, մարտիրոսն, յաւանին ակնաին: եւ կապուցեց ճարգորին, կողալն, հուսմին, սաղմին, եւ այլնայնն եւ յեւջելն եւ որբուցն նցին նազարին, սիւսնին, աւանին, նմառարին գրիգորին, խաչատարին, արարհամին, սահահարն յովեկին յարութեան խրջութիւն: եւ զանորայ նցին վարդաթաւանին, խանաղին, անանին, եղիլն, զնյամն թին, թաւրթաւանի նազարին սեղարթին շաբանին եւ զնյամնին եւ առաջինն եւ զայնինն, եւ նմ աղաւկանաց նցին ամեն. այլ եւ կոչաւորախո յեւջատալաւանի բարեւ, եւ մնաց իմոց ոչք յեւջ յեւջուլ յնիչ յաղաւթնն նոյ, ամեն: Լայր մեր որ: զնչեա է թիլն անէ. է յեւջամեկ:

էջ 70բ. Ով անտեր ս, օրեղաց ընկալարք զապաւ աշխատութիւն իմ եւ յեւջման արժանի արէք զնս անորժանն եւ զննոցս իմ եւ զնմ արեան մերձուս որ մեր եւ որ սուղեղ եւ սուսս ողբումն թնձ ասցէ

ձեզ եւ մեզ հաստար զինք հրկինց զարքաութիւն եւ յոր տեսլոյ առնէ արժանի երկն:

Էջ 81ա. եւ զծոցին մեկաց թուղթի ճայցեցէք: Էջ 86ա. Ով նմանէր ընթերցողք. մեկաց թուղթի ինչպիսիք տնարուեալ գրիւն անուամբ միայն յհետ:

Էջ 106ա. քն նմ կատարէ զնորուանս զորին նկին թաշտոցին. եւ զտնարանս զծոցին անուամ միայն քհն. յովանէտի որ այժմ արվմանս ասին եւ հայրապետ եղբոր իմոյ թուղթ քհն. եւ ինչպայ մերաց, ոգորտի քն նմ: ոքը հարկիցն այսն զգեցելի ակն երգացս որ պայծառապատեան զկարգաբոց եւ զտնարան: Յորժամ ընթեռնուցր յիշման արժանի առնէք եւ սպանացս թուղթի ինչպիսիք փոժ ուր սպանուային: եւ ձեզ եւ մեզ ոգորտի քն եւ տեսլան իւր արժանի առնէ. առնէ և առնէ:

9.

ՀԱՆՐԱՅԱՑՈՑ ՓԻՆԻՍՈՓԱՅԱԿԱՆ ԳՐԱՅ ԺԵ-ԺԶ ԴԱՐ:

ՅՈՒՐԹԹ 409, ստանց հաշուելս սկզբելն եւ վերջն երկնրկու թիթ մազալիթ՝ ճրկաթազրթ անտարանս մասորո: — ՄԾԺՈՒԹՈՒՆ 16X12,5X6 մմ.: — ԳՐՈՒԹՈՒՆՆ՝ մաշուր, կաննանար, միսպին: — ԳԻՐ թուրոցի, համաստագործիւնց բազմաթիւ. թանաք սեւ. վերնազրթ, սկզբնատողր նս կարմիր. Յող 23 —26; — ՆԻՒԹ՝ թուղթ: — ՆԱԶՄ՝ կաշեպատ տախտակ: — ՆՆԳԱՄԱՆԸ՝ շատ մաշուր: — ԴԱՍԱԲԳ ՅՈՒՐԹ՝ էջ 1ա-3ա, 240բ, 247բ, 266ա-269բ, 272բ, 402բ-409բ: — ԽՈՐԱՆԸ, լուսնցազարթ սակաւաթիւ, բայց շատ նորը եւ զեղեցիլ: — ԳՐԻՉ ՄԱՆՈՒԷ, տնդ եւ տըր անմասօթ. թուական ժԵ-ԺԶ զար:

2Եւազիրս կը պարունակէ բազմաթիւ իմաստասիրական գրութիւններ, որոնք են. 1. Զանկ, Այս ինչ է ի բանս Գրբիւրի. էջ 3բ — 7ա: 2. Կարնի Գրբորի աշակերտի համառաս տեսութիւն ի գիրս Գրբիւրի. էջ 7ա — 20ա: 3. Կարնի Գրբորի լուծումն համառաս ի տեսութիւնս Գրբիւրի. էջ 20բ — 63ա: 4. Գրբի Փիլիսոփայի Առածք Ե. էջ 63ա — 66ա: 5. Կարնի վրան բաժանման. էջ 66ա — 67ա: 6. Այս ինչ է ի բանս բաժանման (Արիտառելի Ստորագութեանց չլուիներու ցանկն ու ամբիփումն է). էջ 67ա — 69ա: 7. Կարանի Յովհաննու Հայոց փիլիսոփայի եւ Կառապետի հաւաքումն համառաս վերիործութեանց Ստորագութեանց Արիտառելի, աշխատասիրակ ի Գրբիւրի աշակերտէ. էջ 69բ — 145ա: 8. Այս ինչ է ի լուծման Գրբիւրիմանիտս գրոցն (ցանկ եւ ամբիփումն). էջ 145ա — 146բ: 9. Կարնի Յովհաննու Արտանեց ճամառաւ լուծմանը պրիսոբանիտս գրոցն հաւաքեալ ի Գրբորի աշակերտէ. էջ 147ա — 228ա: 10. Այս ինչ է ի լուծմանս առաքինութեանց (ցանկ) էջ 228ա — 236բ: 11. Կարնի Գրբորի աշակերտի Յովհաննու մեծի համառաս լուծումն Առաքինութեանց Արիտառելի, էջ 228բ — 236բ: 12. Յարկարհացն լուծմանը. էջ 236բ — 240ա: 13. Արիտառելի իմաստութեան ծառ. էջ 240ա — 247ա: 14. Անուամբ այ. Գրբի ի վերայ բնութեան հանրական եւ մանական. քահանայի ուսման աշխատեալ ի շախան, էջ 248ա — 258բ:

15. Կիւթ եւ նշան շարապի որ ազատ լեզգի. էջ 258բ — 259ա: 16. Բուսայիւղայ իմաստնոյ քարտանոյ յարապա կազմութեան մարդոյ. էջ 259ա — 260ա: 17. Գալիանոսի. արարած զգրութն... վրան աշաք, ակնշնչ, քիթի եւն. էջ 260ա — 265ա: 18. Պատմաւ գրոցն Սահմանաց. էջ 270ա — 271բ: 19. Վանական վրդպի հրց. Գրաւիթ ի յաթէնս ուղձ շոքաւ. էջ 270բ — 271բ: 20. Ալլ պատմաւ Սահմանաց գրոց. Մեծն Գրաւիթ եւ եղեակ կորացի շոքան. էջ 271բ — 272ա: 21. Պատմաւ Սահմանաց գրոց. Ած անպատում եւ անպարագրելի գուրվ. էջ 273ա — 277ա: 22. Լուծմանը սահմանաց գրոց. էջ 277բ — 296ա: 23. Մեկնութիւն բանից Գրաւիթի փիլիսոփայի որ ի կատարումն Նորին տառի որ վրան Սահմանաց իմաստութեան, առաջեալ անեղբարի կաթերիկու Հայոց, ի ինչոյր սեմնն ստեփանոսի անուն սիրող իմաստութեան. յալլ օրինակէ գրեցաւ. Տեսան Կերտի կայեցելոյ մեկնութիւն արարել Ամենայն շար տանջելոյն. Սեղեղի հոգեւորական... էջ 206ա — 304ա: 24. Ի վաս հրամս վարդապետէ լուծումն պրբիւրի էջ 304ա — 317ա: 25. Լուծմանը պրբիւրի մեկնելն. էջ 317ա — 341բ: 26. Պատմաւ ստորագու. եւ Ստորագութեանց Արիտառելի լուծմանը. էջ 341բ — 370ա: 27. Լուծմանը պրբիւրիմանիտս. էջ 370բ — 385ա: 28. Լուծմանը Արիտառելի վրան աշխարհաց գրոց. էջ 385բ — 397ա: 29. Համառաս վերլուծութիւն պրբիւրի գծաւարտութիցն ի յերկարութեան Մեծն հռետորնի հայոց Յովհաննու որոտնեցելոյ. էջ 397բ 401բ:

ՅՈՒՐԱՍՏԱՎԻՐՈՒԹԻՒՆԻ. Էջ 2ա. ԵՍ

անարժան որ սկայ. իմ ուր նմ զու կատարն եւ զզորն ձեռայ մեղանէ և ի վրա զնան անպարի: (էջ 237բ — 228ա) կայ Գրբորի յեշտակարանը ովր — 1388 Թուէն, զոր հեղինակը ինչոյր եւ արտագրել: բայց որտարիցն զժախարար բան մեկըցած չէ կը կողմն:)

Էջ 266ա. Չտատանայո ի ծփանս աշխարհաժուպ աշխարհ զմանուէլ փճուն զբազկ ազալէ յիշել ի սր. զի թերեւս վրեճել եղէց յայտ՝ անբանութեանց խորցոյ ի նաչալ նուահանգիտան. ի քն յն ի սր մեր որ եւ նշլ յանն առնէ:

Էջ 266բ (այլ քրէէ) փոքր պատիւ համագոյ եւ միանական նմութիւն հոր եւ որդւոյ եւ հոգւոյն նր. այժմ եւ սա յայտնի եւ անգուս միշտ յաւիտանն: առնէ: Արդ եւ արեւոյ անի վաղար վրդոյ թարվեցի եպն քաղաքն բաբելոնի պարսեց երկրն, եւ սաղաստանաց նահանգն, սասայց զգրիւն, իմովք ընչեք եւ զայից առ ի բասան աննին իմոյ, ցորանս եւ ի մարմն:

Գրեալ որ յեշտակարան (ժայիհ ձեռք մը կորած հանած է այն պատուական նեւանոյ զխաւար յիշատակարանը, որմէ կը մնան միայն հեռուանայ, առեղբ՝ էջ 402ա) ... զնս ստույկ թուղթ. էթէ կամեցի անց զերկնց զձերն, եւ զմերն թուղթի զի սաս կայցէ գրեալ. եւ ի պատահոցացս յիշեցեալ լեցոց ի քն. եւ ձերց յեշտակարանի զբարի ի զգրութիւն կնայ. եւ յիշեալ լինից յաղագրութիւն քն ինչ մերց նշեցլոյն յաւիտանն Աճն. հայր:

10.
Ժ Ո Ղ Ո Վ Ս Յ Ո Ւ
(1616—1751.)

ԹՈՒՂՈՒԹ 221: — ՄԾԹՈՒԹԻՈՒՆ 14,5X10,5X3սմ.:
բայց նսալս ձնապղիք նստառնիքնս պիտի լինի 6 սմ. այնքան թեթեւք նստուած են, ոք ինչս նախորդին կէսն է միայն մնացեր: — ԳՐՈՒԹԻՈՒՆ միասին: — Գիր նտոք. միայն է՛ 177—182 ըրողզով. թմնաց սեւ, վերագրերն ու սկզբանաստեղծ կարծիք՝ տող 20, 22, 25: — ՆԻՒԹ՝ ԹՈՒԹ: — ՎԱՋՄ՝ կաշնապա տասնակէ: — ՀԱՆԳԱՄՄԱՐ սկզբները քաւական լաւ մէջերն գրծթէ կէսը նստուած. վերջերը քաւական աղտոտ: ԳՆԱՐԿ ԹՈՒՂՈՒԹ սկզբէն երկու թերթ են է՛ 186ս, 190ք: — ԼՈՒՍԱՎ ՅԱՋՄԱՐԻ եւ շինս: — ԳՐՈՒՉ քանազան անծեր, բայց մեծ մասին Գարբիէ: — Թուական անծածոթ. բայց է՛ 1ս յիշուած ՌՄ, է՛ 176ք, յիշուած ՌՄԹԳ թուականներէն կըմնաց յետուցնել թէ ձնապղիքս ասելի ինն է քան 1751 թիւը, նսեւ է՛ 146ք ընազորն մէ՛ 4ք պատմունի թէ Հայոց Ինն թուին զղուծացաւ Ագարիայի թուականը. ուստի եւ 1616 թունէն ալ յետոյ գրուած պիտի ըլլայ: — ՅՈՂ եւ սեղ անծածոթ է:

Չեւ ազգեր՝ որ քանի մը ձեւերբու արդիւնքն է, կը պարունակէ. 1. Կարկէ զարգ թ բանն որ ասէ. կրակ յետ մահու հաստատունն է. Սովորութիւն է մարդկան յորժամ մեռանոցի յայլ տեղին... է՛ 3ս—10ք (Բրիտանոսի շարքարանաց կտակն է): 2. Զարգ թ Բանն՝ սպաննիքն որ ասէ թէ որ ողորկի ազգասին փոխ տայ յայ. Չարդութիւն ազգասին փոխ այ անուանէ... է՛ 10ք—14ք: 3. Տն Կերտիսի Հայոց կիճիկի տառցեալ զհանելուկի է որ բարցոս (ընդ անկը 166 հանելուկ). է՛ 15ս—25ս: 4. Համառուս զարմարանն եւ լուծուսն քաւիկ յածաշուքէ զորս անմահ է յեմիայ (ու յերմիայ) մեղեցոյց (Ս. Գրգի բարբ քրքերէն հանուած քաւեր՝ գլխիներու համեմատ շարուած) է՛ 25ք—138ս: 5. Իրք շարունակութիւն նախորդին՝ Մեկնութիւն անուանց յերթացք լեզուէ թ հոյ բարեբառ. է՛ 138ս—144ք: 6. Թէ շատ կափայ շարիւն. է՛ 144ք. (ասկէ յետոյ բազմութիւն թերթեր կարուած հանուած են. հայուով կարուածին 37 թուղթ, որովհետեւ կը ձեան երեք զյոչ կարկէ թե՛ և իւրաքանչիւր թերթը բաղկացած է 12 թղթէ. վերջին թերթին 12ք թուղթն ալ միասին կարուած է): 7. Տօմարաբխուութիւն. է՛ 145ս—148ք. 8. Մարչապաղտութիւն. Սասց գաղկանունն եւ արխանալ... է՛ 148ք—162ք (ասկէ յետոյ հանուած են առաջինին շատ թերթեր, որոնց թողած պարագայութիւնը 1,5սմ. է): 9. Այս կարուած մասնէ ձեացած է թերթը մը միայն՝ որ թուի նամակի օրինակ. է՛ 163ս—բ: — 10. Տօմարական աղիականեր՝ որոնց մէջ կը ցուցուի թէ « մէկ մասն քանի՛ տկնիքթարթ է, մէկ մաս արեգակն քանի՛ նա կանգուն ընթանայ» եւն. է՛ 164ս—176ք: 11. Տօմարաբխուութիւն. է՛ 177ս—187ք: 12. Հարցանչք բարդի եւ պատասխանիք Գրիգորի (սկիզբն երկու թուղթ կարուած). է՛ 188ս—189ք: 13. Արեւնաւորն սեփի գ արանք է՛ 190ս (գարձեալ կարուած թերթերէ) 1 սմ. հաստութեամբ): 14. Կիսատ գրեւորք մը, որուն սկիզբն է. «... զի եւ է մէկ թ մեա կարօտն սկիզբն յերեսար.

զի Թ արորդին քանակ է եւ ոչ ինչ ունեւով ընդ մէջ, որով կարող զոյ շարամբնիկ... կը խօսի երամշտութեան, երկրաշարժութեան, կրիակի, զատկի, թուի եւ թուականի վրայ եւն. թուի Գաղաք Յարմիդէն մաս մը. է՛ 191ս—212ք: 15. Սկիզբն պատուած հատուած մը, ուր կը ցուցուի Գաղթի մը Ժամանակի մը սաղմունս երկեց. «Թ Ժամանակին որում գլխաւորեալ էր 13ք թերթ արխանալ մը որդոյ իւրոյ...» է՛ 213ս—221ք:

ԵՆՇԱՍԱԿՈՒԹԻՈՒՆԳ: Է՛ 1ս. Թիւն ու... ասնուտերն առ ունն է. Է երեման գ. դիր... վ. վերադիրն է. զեկեմերը է. ձնուոյ լուսնի Էրթի գ լուսնի:

Է՛ 1ս. Ես եմ որդեա ծառայ կան արքանը եմ մեզք զան... Է՛ 1ք. վերադիր է. դիր տարց մը է երեմակ զ. (երկեց):

Է՛ 1ք. Ես սարգիս վարդապետ. է՛ 146ք. եւ զգծազ զԳարկիս յիշեալ ի մի միով հոյր մեղարեւ. եւ գուք յիշեալ ի՛նչք է Քէ մոյ. է՛ 176ք. Թ թիւն ում գ. Թին կեցուտ այս կեր թըթի ժամանակն էր:

Սասց մէջ առաջին գրէն է միայն է՛ 146ք զբառը:

(Ը-բուն-ի-ի-ի) 4. Յ. ԱՄԱՌԾԻՍՍ

Յ Յ Ն Ե Յ Ե Ե

Ժ Ա Ղ Կ Ի Փ Ո Ւ Ն Ձ

1. Կաղանդը Հայոց մէ՛ 2. Félix Ziem. — 3. Տոկիւսի Տոկիւս:

1. Կաղանդը Հայոց մէ՛ 2. Ըստ ինքեան ըսուած է՝ պատկերի մ'ի կըր մեկնութիւն՝ Բրիտանոսի «Դանուս» զը Հայոց մէ՛ 2, Սակայն այս տեղումն ընտրուած ըլլալու է՝ համարանիւր համար միւս ազգաց բաժիններու հետ: Վասն զի գործակալն ամառ թերթ մը գեղեցիկ մանր գրութիւններով զարգաբար ունեցած է ներկայացնել թէ Դանուսը ինչպէս կը առնուի այլեւայլ ազգաց քով. («Je sais tout», 1906, № 11, p. 529—544.) Հու արեւելեան կողմերն՝ բաց թ Բուսականին՝ բաժին մ'ունեցած է մինչեւ անգամ Եթովպականը, Կապառնի շուրճիք մանրանալ բուն գրութեան վրայ, որոնք բաց ստոթ՝ ծանօթացած են նաեւ հոյ ընթերցողաց (համա. «Ինչպէս կը առնեն Դանուսը արխարճի մէկ ծայրն միւսը»՝ Սուրհանդակ, 1905, թ. 2078. նաեւ այլուր): Եթէ է հոս կ'անգրապալանաչք տար՝ պարզապէս պատկերի մը համար է. Իւրաքանչիւր ազգի բաժինն՝ կտուած է նկարագրական պատկեր մը: Հայոց մասին գրուածք մը չկայ միւս ներուն շարքն մէ՛ 2. Բայց շատ փոխարեն պատկերներն շարքը կը փակէ հաս մ'ալ, որ ինչպէս ըսինք, կը ներկայացնէ «Դանուսը Հայոց մէ՛ 2, Իրեւ հոյեմակի՛ ստորագրուած է Ազատական ԱՆ Բարդէ աստեղագետն մին է, բայց զարգապալարը՝ գրաւի: Արեւեստագետն սեղած է, ինչպէս արգէն կը բացատրուի, ներկայացնել Հայական այն